

NOTAT

Bilag til besvarelse af BEU alm. del. 650

J.nr. 2017 - 6389

Revisorloven (Erhvervsministeriet)

Generelt for besvarelsen fsva. Erhvervsministeriets område bemærkes, at der redegøres for, i hvilken udstrækning det har indebåret erhvervsøkonomiske konsekvenser, når der er gået videre end en direktivnær implementering. Det skal dog bemærkes, at der ikke foreligger oplysninger om erhvervsøkonomiske konsekvenser ved videreførelse af gældende ret, bortset fra i enkelte tilfælde.

Erhvervsministeriet oplyser, at revisionen af revisorloven blev vedtaget d. 19. maj 2016 med et flertal bestående af den daværende V-regering, DF, LA, K og RV. Implementeringen harmonerer ikke med regeringens fem principper på fem punkter, hvoraf to fremgik af regeringens fremsatte lovforslag, mens de øvrige tre punkter kom ind under folketingsbehandlingen.

Lovens anvendelsesområde (§ 1)

EU's revisordirektiv regulerer alene lovpligtig revision. Revisorloven omfatter alle revisors erklæringer (f.eks. en revisionspåtegning på et regnskab, en erklæring om tilstedeværelse af kapital i en virksomhed eller en erklæring om udvidet gennemgang af regnskab efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard). Med revisionen af revisorloven i 2016 blev bestemmelsen videreført på baggrund af regeringens fremsatte lovforslag. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår blandt andet, at bestemmelsen blev videreført, da en indsnævring af erklæringer omfattet af loven kan forringe tilliden til ikke-omfattede erklæringer og i værste fald medføre stigende økonomisk kriminalitet. Bl.a. Sverige, Finland, Tyskland og Frankrig har oplyst, at andre erklæringer, der ikke er omfattet af direktivet, også er reguleret i deres respektive love, og at disse lande dermed også går videre end minimumskravet i EU-lovgivningen.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven.

Lovpligtig forsikring (§ 3, stk. 1, nr. 6)

EU's revisordirektiv stiller ikke krav om lovpligtig forsikring for revisorer. Revisorloven kræver, at statsautoriserede/registrerede revisorer skal være dækket af en garantistillelse og en ansvarsforsikring. Med revisionen af revisorloven i 2016 blev bestemmelsen videreført på baggrund af regeringens fremsatte lovforslag. I stort set alle EU-lande er der krav om, at revisor skal tegne en ansvarsforsikring for at kunne virke som revisor.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven. Det er dog vurderingen, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med at videreføre denne del af loven er marginale. Det skyldes, at stort set alle revisionsvirksomheder ventes i forvejen at ville tegne en forsikring, der dækker eventuelt erstatningsansvar i forbindelse med udførelse af erklæringsopgaver, hvis den lovpligtige garantistillelse og ansvarsforsikring bortfalder.

Adgang til at levere skatte- og vurderingsydelser til revisionskunder af interesse for offentligheden (§ 24a)

Med EU's revisorforordning kan medlemslandene tillade, at revisorer leverer visse skatte- og vurderingsydelser, der i udgangspunktet er forbudte. Revisorloven tillader ikke alle de skatteydelser, som forordningen giver mulighed for. De tilladte skatteydelser blev på baggrund af et ændringsforslag fra DF indsnævret under folketingsbehandlingen af forslag til lov om ændring af revisorloven m.fl. i 2016 (L 146 – FT 2015-16).

Der er ca. 350 virksomheder, der er omfattet af kravet. De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret i forbindelse med lovprocessen, idet kravet er kommet ind under behandlingen af lovforslaget i Folketinget. Det er imidlertid vurderingen, at der er mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med at skulle kontakte en anden rådgiver om assistance end virksomhedens revisor.

Dispensation fra begrænsning på 70 pct. for honorar for ikkerevisionsydelser (§ 24b)

EU's revisorforordning indeholder en begrænsning for, hvor stor en andel af revisors honorar fra en virksomhed af offentlig interesse (PIE-virksomhed), der må vedrøre andre ydelser end revision. Begrænsningen udgør 70 pct. af revisionshonoraret. Forordningen giver mulighed for at fastsætte, at den kompetente myndighed, efter anmodning fra revisor, undtagelsesvist kan fritage revisor for kravet i en periode på op til to år. Revisorloven giver kun adgang til at dispensere i op til et år. Dispensationsadgangen blev indsnævret under folketingsbehandlingen af forslag til lov om ændring af revisorloven m.fl. i 2016 (L 146 – FT 2015-16).

Der er ca. 350 virksomheder, der er omfattet af kravet. Der vurderes ikke at være forskel på de administrative byrder forbundet med at udarbejde en ansøgning om dispensation for to år eller en ansøgning om dispensation for et år. De erhvervsøkonomiske konsekvenser er dog ikke kvantificeret i forbindelse med lovprocessen, idet kravet er kommet ind under behandlingen af lovforslaget i Folketinget.

Udskiftning af underskrivende revisor (partnerrotation) efter 7 år i store unoterede virksomheder (§ 25)

EU's revisordirektiv stiller ikke krav om udskiftning af underskrivende revisor i virksomheder, der ikke er af offentlig interesse (PIE-virksomheder). Revisorloven stiller krav om udskiftning i store unoterede virksomheder. Kravet kom ind efter ønske fra DF under behandlingen i Folketinget af forslag til lov om ændring af revisorloven m.fl. i 2016, jf. besvarelse af spørgsmål 5 ad L 146 – FT 2015-16 stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

I henhold til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalgets betænkning af 12. maj 2016 vil kravet omfatte ca. 125 virksomheder, og de erhvervsøkonomiske konsekvenser er estimeret til 375.000 kr. årligt.

Forslag til lov om implementering af tobaksvaredirektivet (Sundheds- og Ældreministeriet)

Sundheds- og Ældreministeriet kan oplyse, at tobaksvaredirektivet (2014/40/EU) regulerer bl.a. elektroniske cigaretter og blev i Danmark bl.a. implementeret ved lov om elektroniske cigaretter m.v. Loven trådte i kraft 7. juni 2016.

I forbindelse med lovforslaget blev det bl.a. besluttet, at der i Danmark skulle gælde et forbud mod salg af elektroniske cigaretter til børn og unge under 18 år, at reglerne om reklame skulle sidestilles med reglerne for tobaksvarer, og at der skulle gælde et forbud mod at benytte elektroniske cigaretter på steder, hvor børn og unge færdes. På disse punkter gik Danmark videre end direktivet.

I bemærkningerne til forslag til lov om elektroniske cigaretter m.v. ses en opgørelse af, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser lovforslaget antages at have for erhvervslivet m.v.

Det opgøres i lovbemærkningerne, at der indføres en mindre restriktiv adgang til at forhandle og levere elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til forbrugerne, end den, der gælder for produkter, der er omfattet af lov om lægemidler eller lov om medicinsk udstyr. Rent lovgivningsmæssigt er der således tale om en liberalisering af markedet.

I lovbemærkningerne vurderes det tilsvarende, at kravene vedrørende anmeldelse og kontrolordningen medfører både løbende administrative byrder og omstillingsomkostninger for fabrikanter og importører. Det vurderes, at de største byrder vil opstå i forbindelse med, at der kommer nye produkter på markedet. Det er dog forventningen, at der vil komme få nye produkter på markedet løbende. Forslaget vurderes samlet ikke at medføre løbende administrative byrder for erhvervslivet på over 4 mio. kr. årligt.

Endelig fremgår det af lovbemærkningerne, at Sikkerhedsstyrelsens merudgifter til varetagelse af de nye opgaver efter lov om elektroniske cigaretter m.v., bliver finansieret af de gebyrer, der pålægges erhvervslivet. En virksomhed, der anmelder elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere til Sikkerhedsstyrelsen vil således blive opkrævet et gebyr på 36.900 kr. Der vil desuden blive opkrævet et årligt gebyr på 14.700 kr. for opretholdelse af anmeldelsen. Gebyrfinansieringen vurderes samlet set at have begrænset betydning for erhvervslivet, eftersom det forventes, at de primære aktører på markedet på længere sigt vil være de relativt store spillere. Gebyrfinansieringen af kontrolordningen må antages at øge priserne på de pågældende produkter i forhold til, hvis der ikke var gebyrer på området, hvilket i et begrænset omfang kan have en forbrugsreducerende effekt og/eller øge grænsehandelen.

Implementering af Seveso III-direktivet/ regler vedrørende ammoniakanlæg i risikobekendtgørelsen (Miljø- og Fødevarerministeriet)

Angående reglerne vedrørende ammoniakanlæg i risikobekendtgørelsen har Miljø- og Fødevarerministeren forelagt sagen for Miljøstyrelsen, som oplyser: Reglen vedrørende mindre ammoniakanlæg (anlæg mellem 5 og 50 ton, § 4, nr. 3 b i risikobekendtgørelsen) er indført af hensyn til sikkerheden for mennesker og miljø omkring risikovirksomheder efter anbefaling fra Seestudvalget. Reglen forebygger større uheld i nærheden af naboer til mindre bynære ammoniakanlæg. Ammoniak er giftig at indånde og i værste tilfælde kan indåndingen føre til bevidstløshed og død. Reglen omfatter færre end 25 virksomheder.

Reglen blev behandlet i regeringens EU-Implementeringsudvalg d. 31. marts 2016. Udvalget godkendte, at de danske særregler på ammoniakanlæg blev opretholdt i risikobekendtgørelsen.

De eksisterende virksomheder har indrettet sig efter reglerne. Den økonomiske fordel for virksomhederne, hvis reglen ophæves, er anslået til mellem 1 og 5 mio. kr. årligt for de 20 virksomheder samlet, da der kun er mindre løbende udgifter forbundet med at ”vedligeholde” en risikogodkendelse af anlæggene

Markedsføringsloven (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at markedsføringsloven blev vedtaget d. 25. april 2017 med et bredt flertal bestående af VLAK-regeringen og S, DF, RV og SF. Implementeringen harmonerer ikke med regeringens fem principper på fire punkter, der alle fremgik af regeringens fremsatte lovforslag.

Videreførelse af den gældende pligt til at udvise god skik

Med revisionen af markedsføringsloven videreføres den gældende retstilstand, så loven også fremover regulerer god skik såvel inden for som uden for direktivets anvendelsesområde. De erhvervsøkonomiske konsekvenser ved denne regel er ikke kvantificerede, idet de falder under de fastsatte grænseværdier for kvantificering af erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med lovprocessen.¹

Bevarelse af den eksisterende definition af en ”forbruger”

Med revisionen af markedsføringsloven videreføres den eksisterende definition af en ”forbruger”, der er identisk med det almindelige civilretlige forbrugerbegreb.

Direktivets definition omfatter kun fysiske personer, mens den danske definition både omfatter fysiske personer og juridiske personer, der hovedsagligt handler uden for deres erhverv.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven.

¹ De erhvervsøkonomiske konsekvenser skal kvantificeres for lovforslag og bekendtgørelser, der enten medfører administrative konsekvenser for virksomheder for 4 mio. kr. årligt og/eller øvrige efterlevelseseffekter for 10 mio. kr. årligt, jf. *Vejledning for erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger*.

Opretholdelse af de strafbelagte forbud mod at opfordre til vold, indtagelse af rusmidler eller anden farlig adfærd i reklamer rettet mod børn og unge.

Med revisionen af markedsføringsloven videreføres denne særlige beskyttelse af børn og unge, som er på linje med markedsføringsdirektivets intention om at tage hensyn til forbrugere, der er særligt sårbare på grund af f.eks. deres alder. Anbefalingen går dog videre, end Danmark er forpligtet til efter direktivet, der ikke stiller krav om indførelse af et fast forbud.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven.

Opretholdelse af pligten for erhvervsdrivende til at informere forbrugerne i god tid, hvis de indfører nye gebyrer eller eksisterende gebyrer ændres væsentligt.

Med revisionen af markedsføringsloven videreføres denne rent nationale regel, der sikrer, at de erhvervsdrivende ikke kan ændre gebyrer uden at informere forbrugerne. Baggrunden for denne bestemmelse har været, at gebyrer udgør en stadig stigende omkostning for forbrugerne i løbende kontaktforhold og samtidig er en vigtig indtjeningskilde for erhvervslivet i forbindelse med udviklingen af nye, sofistikerede og komplicerede tjenesteydelser. De lande, vi normalt sammenligner os med, har ikke en lignende regel, idet oplysningspligten ifm. gebyrændringer er en del af aftaleforholdet mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er estimeret til 9 mio. kr. årligt.

Hvidvaskningsloven (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at Hvidvaskloven blev vedtaget den 2. juni 2017 med et bredt flertal bestående af VLAK-regeringen og S, DF, ALT, RV og SF. Implementeringen harmonerer ikke med regeringens fem principper på fem punkter, der alle fremgik af regeringens fremsatte lovforslag. Baggrunden for, at dansk ret går videre end direktivets krav har været, at sikre opretholdelsen af samme niveau af sikkerhed på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet, som der var til stede før vedtagelsen af hvidvaskloven.

Forbud mod at modtage kontantbetalinger på 50.000 kr. eller derover

Hvidvaskloven viderefører reglerne om et forbud, der indebærer, at erhvervsdrivende ikke må modtage kontante betalinger på over 50.000 kr.. Beløbsgrænsen er i direktivet fastsat til 10.000 euro.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven.

Registreringskrav

Hvidvaskloven viderefører en registreringspligt for virksomheder, der udbyder anden form for finansiel aktivitet, og pålægger dermed ikke branchen nye erhvervsøkonomiske konsekvenser. Denne registreringspligt er ikke et krav i hvidvaskdirektivet.

Videreførelsen af registreringspligten er ikke særskilt kvantificeret under behandlingen af hvidvaskloven. Finanstilsynet har dog estimeret, at registreringspligten medfører udgifter for ca. 1,2 mio. kr. årligt for virksomhederne.

Offentliggørelse

Hvidvaskloven fastsætter en adgang for visse myndigheder til at offentliggøre alle reaktioner, afgørelser og beslutninger om politianmeldelser uanset hvilken bestemmelse, der er overtrådt. Denne offentliggørelsesadgang går videre end direktivet.

Det bemærkes, at offentlighedsadgangen blev vedtaget som en del af ”åbenhedspakken”, hvormed der bl.a. blev indført regler om åbenhed i relation til Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådets afgørelser. Reglerne blev enstemmigt vedtaget i Folketinget med lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love, jf. lovbekendtgørelse nr. 515 af 17. juni 2008.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser ved denne regel er ikke kvantificeret, idet de falder under de fastsatte grænseværdier for kvantificering af erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med lovprocessen.²

Enkeltstående transaktioner uden kundeforhold for valutavekslingsvirksomheder

Med hvidvaskloven indførtes, at valutavekslingsvirksomheder skal foretage en kundekendskabsprocedure ved transaktioner over 500 euro, hvilket går videre end direktivet. Det skyldes, at valutavekslingsvirksomhed er et højrisikoområde for hvidvask, og ved at sænke grænsen var vurderingen, at det vil blive sværere at omgå reglerne.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser ved denne regel er ikke kvantificeret, idet de falder under de fastsatte grænseværdier for kvantificering af erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med lovprocessen.

Tilladelseskrav for valutavekslingsvirksomheder

Med hvidvaskloven er der fastsat et tilladelseskrav for valutavekslingsvirksomheder fremfor et registreringskrav, som hvidvaskdirektivet foreskriver, da man fandt det nødvendigt at stramme reguleringen for valuta-vekslingsvirksomheder.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er estimeret til 3,535 mio. kr. årligt.

Ændring af lov om finansiel virksomhed mv. (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed m.v. blev vedtaget den 13. december 2016 af et bredt flertal i Folketinget bestående af daværende S-RV-SF-regering og DF, V, LA, K og ALT. Implementeringen harmonerer ikke med regeringens fem principper på to punkter, der begge fremgik af regeringens fremsatte lovforslag.

Krav om egnethed og hæderlighed til nøglepersoner i SIFI'er

² De erhvervsøkonomiske konsekvenser skal kvantificeres for lovforslag og bekendtgørelser, der enten medfører administrative konsekvenser for virksomheder for 4 mio. kr. årligt og/eller øvrige efterlevelseseffekter for 10 mio. kr. årligt, jf. *Vejledning for erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger*.

Med loven blev de eksisterende regler om egnethed og hæderlighed ("fit & proper") for ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder udbredt til også at omfatte ledende medarbejdere i SIFI'er (såkaldte nøglepersoner).

Ændringen gennemfører Bankpakke 6 (den brede politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet. Med Bankpakke 6 blev det aftalt, at de eksisterende fit & proper-krav skulle udbredes til nøglepersoner i SIFI'er. De gennemførte fit & proper-krav for nøglepersoner går ikke videre end den politiske aftale.

Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (CRD IV) indeholder alene krav om egnethed og hæderlighed for ledelsen i kreditinstitutter mv. og ikke for nøglepersoner. Der er i alt 6 SIFI'er i Danmark. Udbredelsen af fit & proper-krav til nøglepersoner i SIFI'er har medført administrative konsekvenser for SIFI'erne, da det i praksis vurderes at være SIFI'et selv, der forestår udfyldelse og indsendelse af oplysningsskema til Finanstilsynet til brug for en fit & proper-vurdering.

Som det fremgår af forslaget til loven, var det forventningen, at antallet af nøglepersoner vil udgøre 3-10 ansatte pr. institut, at reglerne årligt vil medføre ca. 6 anmodninger om fit & proper-vurdering pr. institut, og at institutterne vil skulle anvende ca. 7 timer pr. anmodning.

Det er vurderingen, at kravet vil medføre omkostningerne for under 50.000 kr. årligt pr. SIFI. Hvilket svarer til en samlet årlig omkostning på under 300.000 kr. for virksomhederne.

Aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger

Loven implementerer også aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet).

Aflønningsreglerne i UCITS V-direktivet omfatter både selvforvaltende investeringsforeninger og investeringsforvaltningsselskaber. For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber var disse regler allerede implementeret i lov om finansiell virksomhed. Loven implementerer således alene aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger.

I Danmark er det besluttet, at der skal gælde ensartede aflønningsregler inden for den finansielle sektor. Reglerne består af de aflønningsregler, som følger af CRD IV, suppleret med en række danske særregler på aflønningsområdet. Dette følger af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor og af Bankpakke 6.

Med loven gennemføres således aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger svarende til dem, som er indført på tværs af den finansielle sektor, i overensstemmelse med de politiske aftaler på området. Aflønningsreglerne går videre end påkrævet efter UCITS V-direktivet.

Der er kun registreret én selvforvaltende investeringsforening i Danmark. Det er vurderingen, at de erhvervsøkonomiske omkostninger til efterlevelse af de dele af aflønningsreglerne der går videre end UCITS V-direktivets mindstekrav, er under 50.000 kr. årligt.

Det reviderede betalingsdirektiv (PSD2) (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at Lov om betalinger blev vedtaget den 8. juni 2017 af et bredt flertal i Folketinget bestående af VLAK-regeringen og S, DF, ALT og RV. Implementeringen harmonerer ikke med regeringens fem principper på visse punkter, der fremgik af regeringens fremsatte lovforslag

I forbindelse med implementeringen af PSD II i lov om betalinger, videreførtes og lempedes en række danske særregler. Blandt andet lempedes regler om forretningsforpligtelse til at modtage kontanter og regler om beskyttelse af forbrugeres betalingsoplysninger. Derudover videreførte man eksisterende danske særregler om dankort, charge-back og regulering af virksomheder, der udbyder betalingstjenester i begrænset omfang. Der var ikke ønske fra erhvervslivets side om at lempe disse regler, der vurderes at understøtte digitaliseringen af betalingsmarkedet i Danmark. Der blev med lovforslaget ikke indført nye danske særregler.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af loven.

MiFID II-direktivet (markeder for finansielle instrumenter) (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at Lov om kapitalmarkeder blev vedtaget den 30. maj 2017 med et bredt flertal bestående af VLAK-regeringen og S, DF, RV, SF og ALT. Implementeringen af direktivet harmonerer ikke med regeringens fem principper på et punkt vedr. aftaler om outsourcing, som en operatør af et reguleret marked indgår i, der fremgik af regeringens fremsatte lovforslag.

Endvidere harmonerer implementeringen af direktivet ikke med regeringens fem principper fsva. reglerne vedrørende kompetencekrav til personer, der rådgiver om garantbeviser, andelsbeviser og pantebreve. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 864 af 23. juni 2017 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed.

Reglerne vedrørende kompetencekrav til personer, der rådgiver om garantbeviser, andelsbeviser og pantebreve

Ved implementeringen af MiFID II's regler om kompetencekrav til personer, der yder rådgivning og formidler information om investeringsprodukter og investeringsservices, vurderedes det hensigtsmæssigt samtidig også at fastholde de gældende regler om kompetencekrav til personer, der rådgiver om garantbeviser, andelsbeviser og pantebreve. MiFID II indeholder ikke regler herom, da disse tre

typer af værdipapirer ikke anvendes i andre EU-lande, og derfor ikke er blevet undergivet MiFID II-reglerne.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af bekendtgørelsen.

Regler vedrørende krav om underretning om outsourcing fra en operatør af et reguleret marked

MiFID II indeholder ikke krav om, at tilsynsmyndighederne skal godkende aftaler om outsourcing, som en operatør af et reguleret marked indgår i. Ved implementeringen af direktivet valgte man dog at videreføre/lempe den eksisterende regel i lov om værdipapirhandel m.v., der stiller krav om godkendelse af aftaler om outsourcing fra en operatør af et reguleret marked, således at der i den nye lov om kapitalmarkeder stilles et underretningskrav til operatøren af det regulerede marked.

Elementet er ikke særskilt kvantificeret i lovforslaget 2016/1 LF 155 til den nye kapitalmarkslov. Det er dog estimeret, at det ville medføre en administrativ lettelse på ca. 10.000 kr. årligt pr. underretning, såfremt reglen ikke blev videreført.

Den risikobaserede model til bidragsopkrævning i Garantiformuen (Erhvervsministeriet)

Erhvervsministeriet oplyser, at i forbindelse med implementering af en risikobaseret model til bidragsopkrævning i Garantiformuen,³ blev det i bekendtgørelse om en indskyder- og investorgarantiordning foreslået at videreføre den nationale regel om, at institutternes indberetning af oplysninger til brug for beregningen heraf ledsages af en revisorerklæring. Det sikrer validiteten af oplysningerne og dermed, at beregningen af institutternes bidrag sker på et korrekt grundlag.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser er ikke kvantificeret for denne del af bekendtgørelsen.

Skærpede krav til elnetvirksomheders særskilte identitet (Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet)

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet oplyser, at skærpelsen af netvirksomhedernes særskilte identitet blev af regeringens EU-Implementeringsudvalg vurderet til at være i modstrid med regeringens fem principper på to punkter:

1. At implementeringen går videre end el-direktivet: Loven stiller krav om identitetsmæssig adskillelse mellem netselskaber og el-handelselskaber samt andre konkurrenceudsatte aktiviteter i den vertikalt integrerede virksomhed og tilsvarende konkurrenceudsatte aktiviteter uden for virksomheden (fx fælles serviceselskaber). El-direktivet stiller kun krav om adskillelse mellem netvirksomheder og el-handelsvirksomheder.

³ Implementeringen af DGSD (direktiv om indskudsgarantiordninger), ved lov nr. 334 af 31. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansiel stabilitet, lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om værdipapirhandel m.v. og ligningsloven.

2. At loven ikke udnytter direktivets mulighed for at undtage netvirksomheder, der har færre end 100.000 kunder.

Netvirksomhedernes omkostninger som følge af loven er groft estimeret til at være engangsomkostninger i størrelsesordenen 20-30 mio. kr.

Skærpelsen af netvirksomhedernes særskilte identitet blev gennemført, fordi den tidligere implementering ikke levede op til hensigten i EU-direktivet samt på baggrund af en anbefaling fra El-reguleringsudvalget. El-reguleringsudvalget blev nedsat i forbindelse med energiaftalen af 22. marts 2012 for at gennemføre et dybdegående eftersyn af reguleringen af den danske elforsyningssektor. Årsagen til El-reguleringsudvalgets anbefaling var, at det var afgørende for sikring af effektiv konkurrence, at netvirksomhederne (der er monopolvirksomheder) agerer som neutrale aktører, og at reguleringen forebygger, at netvirksomhederne har incitament til at begunstige egne koncernforbundne konkurrenceudsatte virksomheder.

Implementeringsomkostningerne ved gennemførelse af direktivet i tråd med regeringens fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering er ikke vurderet, hvorfor den reelle meromkostning ved lovforslaget ikke kan vurderes.

Det bemærkes dog, at en implementering i tråd med regeringens principper ikke ville medføre samme positive effekt, som den gældende implementering. Tiltaget er således vurderet til at medføre en styrkelse af konkurrencen på elhandelsmarkedet og undgå visse former for indirekte markedsføring, hvilket vil give en varig gevinst for forbrugerne gennem lavere priser.

Forbrugernes varige gevinster fra lavere priser gennem styrket konkurrence er vurderet til at overstige netvirksomhedernes engangsomkostninger.

Hvis skærpelsen af netvirksomhedernes særskilte identitet ikke var blevet gennemført, vurderes det desuden, at hensigten med EU-direktivet ikke ville være opfyldt, og at der derfor ville skulle vedtages anden lovgivning, der levede op til direktivet. Dermed vil de eventuelle besparelser, der er ved en gennemførelse i overensstemmelse med regeringens fem principper, ikke modsvare de engangsomkostninger på ca. 20-30 mio. kr., som netvirksomhederne groft estimeret er vurderet til at få som følge af loven.